

PRATS I CAMPS

“Ja n’hi ha prou, de ser una sucursal”

Francesc Romeu (Silla, Horta, 1974) torna a optar a liderar el partit, com ara fa tres anys i mig. Aleshores va acabar coalitzat amb Puig, però ara aspira a encarnar la tercera via: la trencadora. Insisteix en la necessitat que els seguidors de Chacón no prenguen el control de la federació.

Afirmeu que la nit del 30 de març disposareu del 20% dels avals que calen per a aspirar a la secretaria general. Vau predir-ho el 2008 i no vau arribar-hi. Ara en teniu la garantia?

—La garantia absoluta no la tenim cap dels precandidats. Fins aquell divendres no podrem començar a recollir avals, però, en tot cas, sé les simpaties que desperte entre la gent i la cosa pinta bé.

Tinc presència en comarques i agrupacions on no en tenia i som el grup més compacte, amb les idees clares. A les altres candidatures hi ha indecisos, o bé perquè no han explicat què pensen fer, o bé perquè han votat contra la seua gestió. Sóc molt més optimista que no ho era al congrés passat.

—Els dos grans trets definitoris del vostre projecte són el valencianisme i la situació nítida a l’esquerra del ma-

pa polític. Però hi teniu competència: en el primer cas, amb Joaquim Puig, i en el segon, Manuel Mata.

—El projecte de Puig, el de l’UTE, no el conec. No l’han fet públic i no puc valorar-lo. El de Mata és notori i se situa clarament a l’esquerra: és de color roig i hi tenim moltes coincidències. Però hem d’anar més enllà, com vaig dir al secretari general federal, Alfredo Pérez Rubalcaba, al congrés de Sevilla. La federació valenciana ha de tenir el pes que toca en el PSOE i, de la mateixa manera, a l’hora d’elaborar les propostes polítiques cal que consideren el País Valencià com un eix fonamental en el conjunt d’Espanya. Ja n’hi ha prou de seguidismes i de ser una sucursal del PSOE. Ja n’hi ha prou d’aparèixer-hi desdibuixats.

—Heu promogut una ronda de converses amb la resta de precandidats i heu constatat el desig unànim que impere la unitat. És factible?

—La unitat no pot ser un repartiment de càrrecs sota la tauleta de la sala d'estar. La unitat no és llançar monedes a l'aire i jugar-s'ho tot a cara o creu. La unitat que jo els he plantejat pretén definir algunes idees-força: el model de partit que volem per al segle XXI, el projecte de govern amb què hem d'arribar a la Generalitat i esdevenir de nou una gran força municipalista, a més del disseny dels equips de treball, d'estratègies comunicatives, discursives i d'acció política i electoral. És després de tot això, que ens caldrà parlar de lideratge. Si ens limitem a repartir-nos càrrecs, continuarem en el cercle tancat i la invisibilitat en què vivim de fa vint anys.

—D'acord, però el 31 de març s'elegirà el secretari general, i ja heu avançat que no participareu en cap pacte en què no resulteu l'escollit.

—Plantege una integració que no pot passar, òbviament, per un candidat que ha estat derrotat a les eleccions i a l'àmbit orgànic; com tampoc no pot passar per qui ha començat la campanya congressual fent una UTE. És en aquest precís moment, quan alguns han d'abandonar la posició de força que mantenen de fa vint anys i que ens ha dut on som ara. N'hi ha que han mantingut determinats càrrecs sense assumir-ne les càrregues.

—Quina opinió us mereix l'evolució de Pajín al si del PSPV?

—Abans us parlava de la necessitat que al PSPV fem una política pròpia, i aquest n'és un exemple: no es poden continuar al País Valencià les batalles que s'han perdut a l'àmbit federal. Ella té tot el dret de participar en la política valenciana, és clar, però això s'ha de demostrar sempre. Si no, mai no transmetrem una imatge ferma a la societat.

—Quines diferències hi trobeu, entre Alarte i Puig?

—N'hi veig moltes, com va quedar clar a l'anterior congrés. Jorge ha demostrat incapacitat per a crear un partit fort i disposat a guanyar. De fet, ni l'un ni l'altre no mostren gaires ganes de guanyar el PP i de recuperar la Generalitat; Jorge ni tan sols es va presentar com a candidat quan van invertir Fabra. Hem de fer palès que volem guanyar i confeccionar equips que elaboren nous discursos.

—Hi trobeu més semblances que no diferències, doncs?

—De diferències programàtiques, a l'anterior congrés n'hi havia moltes. Ara,

“Alarte és incapaç de fer un partit fort i disposat a guanyar”

però, no sé amb quin projecte compareix Jorge: si és el mateix que fins ara, no cal ni jutjar-lo, perquè més del 80% dels companys han votat contra la gestió. El seu projecte ha fracassat i el de Ximo apareix desdibuixat perquè encara no l'ha explicat.

—Seria lògic que divendres Alarte perdria la votació de la gestió i que dissabte optara a la reelecció?

—En aquest partit, n'he vistes de tots colors. Fou ell qui va dir que se n'aniria, si el 2011 no obtenia un vot més que Pla el 2007. L'única cosa que es podria explicar a la societat seria que, en aquest cas que suggeriu, Jorge es retirara. Ja va dir-ho Alfredo [Pérez Rubalcaba] al congrés de Sevilla: no podem fer dins del partit les coses que no podem explicar de portes enfora. Cal respectar la decisió dels companys, i si no aproven la teua gestió, no has de continuar.

—Feu un discurs entusiasta en favor de l'elecció directa del secretari general, però la candidatura de Mata us acusa d'absentar-vos a la votació d'aquest punt del congrés federal.

—Els companys vam votar allò que tocava a les comissions en què cadascú treballava. De fet, hem incorporat qüestions que Esperança Socialista ni tan sols no somniava aconseguir. El problema és que, per a poder anar de delegat a aquell congrés, Manolo va pactar a cara o creu [per a veure qui parlava davant el plenari de Sevilla] amb aquells que se suposa que critica [l'equip de Puig]. Nosaltres ho hem explicat i per això ell ara mira de criticar-nos amb arguments fal·laços. Mireu, l'any 1999, quan vaig optar a l'alcaldia de Silla i encara no hi havia primàries, una companya i jo vam anar casa per casa a la recerca d'avals per a presentar-nos-hi. De lliçons, me n'han de donar poques. Alfredo, però, ja va dir a Sevilla que abans de l'estiu hi haurà una conferència política en què parlarem del

“Al PSPV no hi pot haver continuïtat del projecte Chacón”

partit. I no sols de la democràcia interna —un militant, un vot—, sinó també sobre com modernitzar la nostra estructura i sobre com incorporar noves tecnologies. Per exemple, la democràcia 3.0, que Manolo encara no coneix: fiscalitzar els polítics dins l'organització i fora.

—Si sou escollit secretari general, i atès que no sou diputat a les Corts, mantindríeu Alarte com a síndic parlamentari?

—D'això, ja en parlarem.

—No és descartable, però.

—Seria difícil d'entendre per part de la societat. El partit ha de mirar la societat, si és que aspira que aquesta s'hi fixe.

—Seria una mala manera d'iniciar el nou cicle?

—Sí. Hem de buscar els millors discursos, equips i estratègies, i en aquest cas caldria que la nova direcció del partit parlara amb el grup parlamentari a fi de definir quines persones han de ser la nostra referència a les institucions, amb un objectiu únic: un discurs contundent que ens permeta de recuperar el crèdit perdut.

—Vau donar suport a Alfredo Pérez Rubalcaba a darrera hora. No us penediu, de no haver-ho fet abans i públicament? Podríeu presumir d'haver-li fet guanyar el congrés: controlàveu, si fa no fa, el nombre de delegats que va decantar la balança en favor seu.

—Sense els nostres vots tan sols hauria guanyat d'un: el seu. Ja li ho he fet saber, ja... “Si nosaltres no et fem costat i t'equivoques a l'hora de votar, perds el congrés!” Amb tot, qui havia de saber-ho, ja ho sabia. No calia que jo ho diguera a *El País*. Qui ha de saber-ho ja ho sap, qui el va votar al congrés i qui no; alguns que havien dit que li donarien suport, a Sevilla li van fer la contra. Per exemple, no tota la gent d'Alarte va fer allò que deia Alarte [votar Rubalcaba]. Tot això, Ferraz ja ho sap prou bé.

—N'han pres nota, vaja.

—Sí, i també saben que la batalla federal s'ha traslladat a l'àmbit valencià. Saben molt bé que les direccions catalana i madrilenya no li fan costat, que la de Galícia l'han guanyada amb només el 57% dels vots... Des del punt de vista de l'estabilitat orgànica, Alfredo no es pot permetre que al PSPV també hi haja una continuïtat del projecte Chacón.

Victor Maceda